

"מקצוע" ההורות

Illustration from All Art Direct

תפקיד ההורות נעשה בשותפות; אבא ואמא נותנים את חלוקם והקב"ה אף הוא שותף שמעניק את הנשמה. כך ביצירת הילד וכך גם בחינוכו. הורים המתבוננים בبنם התינוק אינם יכולים עדין לדעת מהו הפוטנציאל הגלום בילדם, אך ברור להם למעלה מכל ספק, שנייתן להם אוצר יקר, מלא עדינות וטוהר, אלא שאוצר זה טמון וחבויה. תפקיד ההורים הוא להביא אותו לידי גילוי בפועל, אלא שראשית עליהם ללמידה כללים אחדים: מי הם? מהו תפקידם? מי הם שותפיהם לתפקיד? ואיך עובדים עם שותפים?

מאת: הרב ישעיהו וובר

כאשר נתקלים בשאלות שמקורן בחוסר ידע ההורים עומדים אובדי עצות אין הם יודעים لأنן פנות ואות מי לשאול. לעומת זאת כשמייצים להם לא נדר בכלל לשמע את התשובה: "תעוזבו אותי עם כל השיטויות הללו אני עושה מה שאני חושב כמצוון".

אנשים אחרים מבינים שהם ניצבים בפני בעיה ואומרים: "כדי לגשת לייעוץ". גם לאחר שמייצים עדין קיימים הספקות האם ליחס או לא ליחסן? אל התשובות מגיעים בדרך כלל לאחר מעשה מתווך נסיוון – מוצלח יותר או מוצלח פחות או לא מוצלח בכלל.

מי הם השותפים לגידול הילד ומהם תנאי ההורות?

ראשית לכל לפני כל העצות והעזרה והנסיונות הורים צרכיים לדעת ולהכיר בכך שיש להם במסגרת הבית את כל הכלים הדורושים כדי לחנק את ילדם כדי שיגדל בצוורה הנכונה המועדף על כל הורה ומשפחה. ברור וידוע לכל כי תפקיד ההורות נעשה

את ידיהם על הצד הטוב ביותר מבלתי להזדקק לעזרתם של מומחים למיניהם. אולם הנסיון מוכיח שישם הורים רבים מאד שמקשים הנחיה בחינוך ילדיהם. חווית הנחיה הורים נשוא חזון נפוץ בימנו והנסועה חיויבית וכן אפשר להכיר את תוצאותיהם הברוכות. אמן בדרך כלל כל פעולה – גם חיובית – יש ביקורת. חשוב לשמעו את הביקורת וכצערך להתחשב בה. על מנת לדעת לבצע את הדבר באופן הנכון והמושכל ביותר.

הסיבה לצורך בחווית הנחיה הורים. היא כפי הנראה שבדורנו קיים חסר שלא היה קיים בדורות עברו. לסתות שלנו היה נסיוון חיים רב ועשיר יותר. אך אולי בשל צורת החיים בימים ההם מבנה המשפחה היה עם מרווח יותר כאשר הורים הזקונים היו עם ילדיהם וככעלי נסיוון הדרכו אותם בגידול ובחינוך הדור הבא.

נוסף על כך: פעם המשפחה הייתה מוגנת בבית ספר או באוניברסיטה. הורות נרכשתו על-ידי כל אחד באופן אינדיבידואלי המותאם לו לפי סגנון חייו והתנאים האישיים הייחודיים לו ולמשמעותו. בהתאם לpermits מרגשיים עצמאים ובוטחים ביכולתם לחנק

טבע בריאות העולם המשותת ומיסודה על המשכיות השושלת הטבעי הקביה לכל בני האדם את הכוחות היכולת והכישורים להיות הורים ולגדל את ילדיהם. התפקיד מוטל על כל הורה – ובוודאי אם קיבל את התפקיד – הרי שיחד עם זה גם ניתנו לו הכוחות לבצעו כראוי.

יש אומרים שההורות הינה מקצוע. גם כשהאדם זוכה להיות הורה פיזיולוגי ואב חוקי – אין זה אומר עדין שהוא יודע ללא את תפקידו במקצועות הדורשה וכי עליו למדוד לשם כך. ברוחבי העולם קיימים ספר ללימוד "מקצוע ההורות". אנשים הולכים מידי יום כדי למדוד איך לתפקיד כאב וכאמ או איך להדריך אחרים. בתפקידם כהורים הם לומדים קוראים משתלמים ואך זוכים לתארים אקדמיים.

יש אנשים שהעניין מעורר אצלם גיחוך. לדעתם אי אפשר למדוד ההורות כמקצוע בבית ספר או באוניברסיטה. הורות נרכשת על-ידי כל אחד באופן אינדיבידואלי המותאם לו לפי סגנון חייו והתנאים האישיים אליו הוא מחנק את עצמו. אנשים כאלה מרגשיים עצמאיים ובוטחים ביכולתם לחנק

אין לדרוש מילד להיות עסקן צבורי רק בגלל שאביו בעל הלב הטוב מעיריך עסקני וחוש שיש להם כח ויכולת לעוזר. אסור לדרוש מילד להיות חסיד משומש שאביו וסבו משתיכים לעדות החסידים ועליו להמשיך את השושלת בכבוד... אם מטרת ההוראה בדרישתו היא לספק את רצונו האישני והילד הוא מכשיר בידו להגיע לך – בכך הוא טועה כבר בתחילת הדרך

שיעשה פעולות מסוימות שהן דרך הנגתו של ירא שמים או חסיד; שיתפלל בכוונה הרבה יותר שילמד ספרי מוסר וחסידות. האב גם מטיל על הבן על כל דרישות שמרתנו: סיפוק רצונו האב שבנו יהיה ירא שמים או חסיד.

כעת החלטתה נתונה בידיו של הבן ועליו לשקל בינו לבין עצמו עצמו ולהחליט האם המאמץ והשकעה הלו כדים עבورو ורק כדי להשיב את רצונו אביו. סביר להניח שאם ביצוע המטללה יעלה לו בקהלות הוא לא יגלה התנדבות. אך אם ייוצר קושי הילד יעדיף שלא להשكيע מאמצז או שיתייחס לכל העניין בקילות וישקיע רק מאמצז חלקו ואנו גם המשקעה תהיה בהתאם: חלקית בלבד.

במקרה הגורע ביותר הילד יחליט לשחק באופן שונה. ככל חוץ יתנהג כפי שמצויפים ממנו אך להתנגדותו לא יהיה כייסוי בפנימיות. בכך מביא האב את הבן למצב לא בריא ש"אין תוכנו כברוי". הילד מרמה את הסביבה ומה שגורע הרבה יותר – מרמה את עצמו!

האב יכול לזקוף ל"זוכותו" את הקredit לכך שהביא את בנו למצב זה מתוך כך שהפעולות החיצונית הן החשובות עבورو. הוא דורש מהילד לבצע אותו מבלי להזכיר ולהזכיר וambil לבנות אותו ולעשותו כל מටאים שההתנגדות אכן תחולל לנפשו פנימה.

كيف בונים פנימיות?

פנימיות בנפש הילד לא בונים על ידי דרישתו או אכיפה אלא על ידי הכוונה. דרישים בפניו הילד דוגמא של הנהגה טובה או מציבים בפניו הילד לזכור לו לחוקות ולעשות מעשה נعلاה מבלי לומר לו לחוקות ולעשות פעולות זרות. כל שעל ההוראה לעשות הוא פכוון:

— לכוון את הילד להבחן במעשים הללו;
— לכוון אותו להכיר ולדעת שאלות

מה לצפות מהילד? – חשוב לדעת שלא משנה מי הילד; הגורמים החשובים הם הכלים שבהם משתמשים כדי ליצור את המסגרות שיוצרים סביבה הילד מגיל צעיר ביותר. מרגע היולדו צרייך להעיר סביבתו באופן הנכון. אסור להורים לדירוש מהילד דרישות שתשרתו את מטרותיהם ורצונותיהם האישיים. לדוגמה: אין לדרוש מילד להיות תלמיד חכם רק משום שאביו הינו ראש ישיבה. אין לדרוש מילד להיות עסקן צבורי רק בכלל שאביו בעל הלב הטוב מעיריך עסקנים וחושב שיש להם כח ויכולת לעוזר. אסור לדרש מילד להיות חסיד משום שאביו וסבו משוכרים וכיום מילד עדות החסידים ועליו להמשיך את השושלת בכבוד...

אם מטרת ההוראה בדרישתו היא לספק את רצונו האישני והילד הוא מכשיר בידו להגעה לך – בכך הוא טועה כבר בתחילת הדרך.

על ההוראה>Create a new page

לשם כך יש להתפלל שהקב"ה יעמיד את הילד במקום הנכון ליד החבר הנכון ובתוך הסביבה המתאימה כדי שעמיה יהיה לו קשור טוב וממנה יוכל לקבל השפעה חיובית בונה. יש להוציא ולהתפלל שהנסיות שבפניהם יעמוד הילד יהיו נסיבות בוניות בכוון החובי והוא יתמודד עם הצלחה ובעזרת ריכוש נסיוון חיים חיובי מועיל.

זו היא תמצית תפיקדו של ההוראה: להתפלל ולבקש ולתת את הכוון הנכון.

לדוגמה: כאשר אב ורוצה שבנו יהיה ירא שמים או חסיד בדרך כלל הוא מצפה ממנו להתנגדות מסוימת. הווי אומר: הוא מצפה

בשותפות; יש אבא ואם שנותנים את חלקם והקב"ה אף הוא שותף שהעניק את הנשמה. בכך ביצירת הילד וכך גם בחינוכו.

הורים המתבוננים בبنם התינוק אינם יכולים עדין לדעת מהו הפוטנציאלי הגלום בילדם. אך ברור להם מעלה מכל ספק שניין להם אוצר יקר מלא עדינות ותוהר אלא שאוצר זה טמון וחובי. הוא אכן נמצא אך עדין לא יצא מכך אל הפועל. תפkid ההווים הוא זה להביא אותו לידי גילוי בפועל.

יש בכך הורים לעשות זאת אלא שראשית עליהם ללמידה ולהפנים כללים אחדים: מי הם מהו תפיקדים? מי הם שותפים לתפקיד? ואיך עובדים עם שותפים?

הנושא הזה – עבודה עם שותפים – הינו משימה חשובה ביותר ולא קללה. בשותף יש להתחשב. היות שיש לו כח ודעה עצמאים משלו לא תמיד יש תואם עם השותף. עם זאת יש לדעת להסתדר. בדרך כלל יש יותר משותף אחד (הוא ההוראה השני). יש גם את המהנכים בבית הספר הסבים והסטודנטים השכנים והסבירה ועוד כהנה וכחנה בהתאם הספציפיים.

כל אחד מן השותפים יש את הכח שלו ואת גורם הכוחות הסובב את הילד ולימוד את מידת השפעתו של כל גורם ואת ציונו ובהתאם לכך לשקל ולנתב את צעדיño – יש להניא שבסיעתא דשמייה נסוגלים להציג את הילד בדרך הירשה. זאת לא מושם הסגולות המיעילות שבנם נקבעו הילד עדינותו טוב ליבו ואצלות נפשו. כי גםILD עדין נשפשש שאינו מקבל את הכוונה הנכונה המידות הטובות שבו עלולות לבוא לידי ביטוי בצורה שלילית.

לעומתו ילד שהוא עדין נשפחת אבל הוא מקבל את הכוונה הנכונה הרוי הוא יגדל והוא ילד טוב. המעלת במידות טובות מלכתחילה שבערטון ניתן לעצב את הילד ולהעלותו לרמה גבוהה יותר מן המוצע.

להזhor מ"שותפים" לא קרואים

ישנן דוגמאות לרוב לכך שלפעמים רצונם ההוראים מושפע מהמשפחה או מהסבירה ובכך גם הם נעים "שותפים" לחינוך הילד. צרייך להזhor ביותר מהנכינס "שותפים" שכלה באופן אקראי – כי כך היא הנהגת והיא מעאה חז בעני ההוראים. לא כל דבר שנעשה אצל אחרים מתאים הילד לנפשו ותוכנותיו.

בפני מצב שבו נדרשת פעולה מעשית בנושא המשוים שהוא למד קודם לכן להכיר בערכו – הילד ימצא את הדרך כיצד לישם בפועל את הנדרש ממנו בהתאם לנסיבות; אם בדרך הרגילה והמקובלת ואם בדרך מקורית אינדיבידואלית שלו. גם אם הילד בחר בפועל ב策ורה נסורת שאינה בולטת ולא סוחפת בעקבותיה מחמות ושבחים ונאה מULAה לכותרות לא את הילד ולא את אביו – אין בכך דבר החשוב ביותר הוא שהנושא חזר אצלו לעקרונות).

כאשר הנהגה כזו באהה לידי ביטוי יש סיכון שהילד אכן יגדל כרצונו הוריו. מובן שיש לפתח את העיניים ולראות בסיעו של הקב"ה על כל צעך וועל מתוך השגחה פרטית ולהודות לו על הכל. כאשר הילד בא ומספר שראה מעשה של אהבת ישראל ומתראר אותו; או שבדיוק באותו היום מישחו ספר לו סיפור בנושא אהבת ישראל שחדר ונגע ללבו – הרי זו השגחה פרטית. כתעת ההורה קיבל מתנה נפלאה: הקב"ה צירף סייעתא דשמייא המיויחדת שלו להשתדלותם האישית של האב והאם.

הנסيون מוכיה שישנם הורים רבים מאד שמקשים הנהגה בחינוך ילדיהם. חוגי הנהגות הורים נעשו חזין נפוץ בימנו והنم תופעה חיובית ואכן אפשר להכיר את תוכאותיהם הברוכות. אמןבי בדרך כלל לכל פעולה – גם חיובית – יש ביקורת. חשוב לשמע את הביקורת וכשצרכי להתחשב בה. על מנת לדעת לבצע את הדבר באופן הנכון והמושלח ביותר

מעבירים לידי באופן סמוני כבד רק אגב מבלי להורות לו בפירוש שכך עליו להAGO או לעשות. על ידי **הכוונה** מעצימים את הילד באמצעות המסרדים החביבים בתקווה ובתפילה שהילד כבר יגיע בעצמו להבין את העין ומשם לידי מעשה.

בדרך זו עושים ההורה את השתדלותו המוטלת עליו לחינוכו של בנו ולהדרתו בדרך נכוונה; אם השתדלותו זו תושלם על ידי מסורת מחזקת באותו כיוון חזקה על ההשפעה הדו-כיוונית שתתורגם לשפט המעשה על ידי הילד עצמו. לאחר הכוונה זאת כאשר הילד י לעמוד

המעשים הרצויים שיוצרים את דרך הנהגה הנכוונה;
– לכוון אותו לאחוב מעשים אלו ואת עושיהם;
– לכוונו לדעת מי ניתן ללמידה דרך הנהגה נזאת ולהפוך – מי לא יתן לו דוגמא בכיוון זה.

מראים לידי דוגמא חיה של חבר שמצוות הזולות נגעה ללבו והלה עשה מאmix כדי לסייע או להקל ואז מגדירים לילד במילים ברורות: "לחבר זה יש אהבת ישראל. איכפת לו מהשני".

העשה סובבת סביב המסרדים אותם

cosa תנוחמים

בכאב רב משתתפים אנו באבלה הכבד של מרת **לאה תה' פינסון**

בהלקח ממנה בעלה האי גברא רבא מזקני ונכבד חסידי חב"ד עוסק בצריכי ציבור באמונה איש מסירות נפש

הרה"ח הרה"ת אי"א הרב **יוהשע ע"ה פינסון**

אשר זכה והיה זקן הגבאים של ביהכנ"ס וביהמ"ד של כ"ק אדמור"ד מלך המשיח –
בית רבינו שבבבל – בית משה 770

ולבניו העסוקנים הנכבדים אנשי חסד הרה"ח ר' נחום יצחק שיחי"
הרה"ח ר' יעקב צבי שיחי" והרה"ח ר' אברהם אליהו שיחי"

ולבנותיו מרת טשרניא שתחי' והרבנית מרת רסיא שתחי' ולמשפחותיהם הנכבדות

המקום ינחים אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ובמהשך פעולותיכם הברוכות תתחזקו ותמצאו נוחם.
ויהי רצון שתיכף ומיד ממש נזכה ונזהה בתהgalot כ"ק אדמור"ד מלך המשיח לעניין כל ויקוים הייעוד
בלע המות לנצח ומחה ה' אלקים דמעה מעל כל פנים והקיצו ורנו שוכני עפר בגאותה האמיתית והשלימה נאוי!

מנחם מענדל הלל ומasha גאנזבורג ומשפחה

שלמה זלמן ורבקה דברה מאיעסקי ומשפחה